

INWESTUJĄC W LEPSZY ŚWIAT

Nowa norma z zakresu oceny i sprawozdawczości w działalności obejmującej „zielone finansowanie”.

Clare Naden

Nadchodzą zmiany klimatyczne, a to nie będzie tanie. Zarządzanie skutkami globalnego ocieplenia wymaga nakładów finansowych, jednak potrzeba tych pieniędzy jeszcze więcej, aby zmniejszyć poziom emisji gazów cieplarnianych (GHG). Szacuje się, że jeśli mamy osiągnąć światowe cele zerowej emisji dwutlenku węgla, konieczne będą inwestycje rzędu bilionów dolarów.

„Zielone finansowanie”, czyli inwestowanie w działania związane ze zmianami klimatu jest postrzegane jako sposób na rozwiązanie tego problemu, jednak porównywalne i wyczerpujące oceny oraz sprawozdawczość są niezbędne, aby wywrzeć jakikolwiek pozytywny wpływ na środowisko i przyciągnąć dalsze inwestycje. Coraz częściej jest to wymóg regulacyjny. Właśnie opublikowano nową normę, która ma w tym pomóc.

ISO 14097, *Greenhouse gas management and related activities – Framework including principles and requirements for assessing and reporting investments and financing activities related to climate change*, pomaga finansistom ocenić i zdać raport ze swoich działań, by sprawdzić rzeczywistą wartość ich wkładu w osiągnięciu celów klimatycznych.

Ramy opisane w normie określają zasady, wymagania i potrzebne wytyczne. Opiera się na podejściu „teorii zmiany”, które ma na celu zdefiniowanie tego, co jest potrzebne do uzyskania długoterminowego wpływu. ISO 14097 obejmuje wpływ decyzji inwestycyjnych na trendy emisji gazów cieplarnianych w gospodarce realnej, zgodność decyzji inwestycyjnych i finansowych ze ścieżkami transformacji niskoemisyjnej i celami klimatycznymi oraz ryzyko dla wartości finansowej dla właścicieli aktywów finansowych (np. kapitał prywatny, akcje notowane na giełdzie, obligacje, kredyty) wynikające z celów klimatycznych lub polityki klimatycznej.

Massamba Thioye, Lider Projektu w grupie ekspertów ISO¹, która opracowała normę, uważa, że inwestycje w zielone finansowanie przyczyniają się zarówno do globalnych wysiłków na rzecz zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, jak i trwałości i długoterminowej rentowności samych aktywów finansowych.

„Finansiści mogą zrezygnować z działalności wysokoemisyjnej, aby zarządzać narażeniem na ryzyko związane z klimatem, ale jeśli nie będzie to rozpowszechnione na szeroką skalę, wpływ na emisję gazów cieplarnianych będzie ograniczony”, uważa.

„Skuteczniej będzie, gdy finansiści podejmą działania na rzecz polityki, zaangażują się we współpracę

z organizacjami, w które inwestują i wykorzystują swoją siłę oddziaływania do wspierania ekologizacji swoich planów inwestycyjnych. Dlatego ważne jest, aby potrafili oszacować wpływ swoich działań na poziom emisji gazów cieplarnianych przez organizacje, w które inwestują. Kluczem do sukcesu w zielonym finansowaniu jest przejrzystość i pomiar, co ma ułatwić wspomniana norma”.

Thioye jest także menedżerem w Wydziale ds. Łagodzenia Skutków Zmian Klimatycznych działającym w ramach sekretariatu Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, kluczowego partnera ISO.

ISO 14097 to najnowsza z powstającej rodziny norm związanych ze zmianami klimatycznymi i finansami. Inne opracowywane normy obejmują przyszłą serię ISO 14030 z zakresu oceny efektywności środowiskowej zielonych instrumentów dłużnych, ISO 14100 z zakresu oceny zielonych projektów finansowych oraz ISO 14093, która dotyczy mechanizmów finansowania adaptacji do zmian klimatycznych.

Tłum. I. P.
www.iso.org

¹ Normy te są efektem prac podkomitetów SC 7 Greenhouse gas management and related activities oraz SC 4 Environmental performance evaluation działających w ramach Komitetu Technicznego ISO/TC 207 Environmental management. Sekretariat ISO/TC 207 prowadzi SCC, kanadyjski członek ISO.